

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 43

Rozeslána dne 1. září 2005

Cena Kč 47,-

O B S A H:

- 90. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o předávání žádostí o právní pomoc
 - 91. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o styku s dětmi
 - 92. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Maďarské republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a dokladů o vědeckých hodnotech a titulech vydávaných v České republice a v Maďarské republice
 - 93. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu a Ujednání mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu k Dohodě o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu
-

90

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 4. října 2001 byl v Moskvě otevřen k podpisu Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o předávání žádostí o právní pomoc.

Jménem České republiky byl Dodatkový protokol podepsán ve Štrasburku dne 19. března 2004.

S Dodatkovým protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Dodatkový protokol ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, depozitáře Dodatkového protokolu, dne 20. května 2005.

Dodatkový protokol vstoupil v platnost na základě svého článku 6 odst. 1 dne 1. září 2002. Pro Českou republiku vstupuje v platnost podle odstavce 2 téhož článku dne 1. září 2005.

Anglické znění Dodatkového protokolu a jeho překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

**ADDITIONAL PROTOCOL
TO THE EUROPEAN AGREEMENT
ON THE TRANSMISSION OF APPLICATIONS
FOR LEGAL AID**

PŘEKLAD

**DODATKOVÝ PROTOKOL
K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ
O PŘEDÁVÁNÍ ŽÁDOSTÍ
O PRÁVNÍ POMOC**

The member States of the Council of Europe and the other Parties to the European Agreement on the Transmission of Applications for Legal Aid, opened for signature in Strasbourg on 27 January 1977 (hereinafter referred to as "the Agreement"), signatories to this Protocol,

Noting the development and the implementation of the Agreement as an effective legal framework for the transmission of applications for legal aid at the pan-European level;

Considering that it is desirable to remove existing obstacles to civil proceedings abroad and to permit persons in an economically weak position more easily to exercise their rights abroad;

Desirous to improve the efficiency of the operation of the Agreement and to supplement it in certain aspects, in particular as regards questions relating to mutual assistance between central authorities and to the communications between lawyers and applicants for legal aid;

Bearing in mind Resolution (76) 5 on legal aid in civil, commercial and administrative matters;

Having regard to Recommendation No. R (99) 6 on the improvement of the practical application of the European Agreement on the Transmission of Applications for Legal Aid;

Taking into account Article 6 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and underlining the need for applicants for legal aid to be able to communicate with their lawyers not only in courts, but also before commencing judicial proceedings;

Have agreed as follows:

Article 1 – Purpose and definition

- 1 The purpose of this Protocol is to amend and supplement in certain aspects, as between the Parties to the Protocol, the provisions of the Agreement.
- 2 For the purpose of the Agreement and of this Protocol, "requested Party" means any Party who receives an application for legal aid from another Party in accordance with the provisions of the Agreement and this Protocol.

Article 2 – Co-operation between Parties

- 1 The Parties undertake promptly to afford each other the widest measure of mutual assistance in respect of applications for legal aid in civil, commercial or administrative matters which fall within the jurisdiction of the competent authorities of the requested Party.

Členské státy Rady Evropy a ostatní strany Evropské úmluvy o předávání žádostí o právní pomoc, otevřené k podpisu dne 27. ledna 1977 ve Štrasburku (dále jen „Úmluva“), signatáři tohoto Protokolu,

zohledňující, že vývoj a provádění Úmluvy umožnilo vytvoření účinného právního rámce pro předávání žádostí o právní pomoc na celoevropské úrovni;

uznávající, že je nezbytné odstranit existující překážky, které brání přístupu k civilním soudům v zahraničí, a umožnit ekonomicky slabším osobám snadněji prosazovat jejich práva v zahraničí;

přejíce si zlepšit účinnost fungování Úmluvy a v určitých ohledech ji doplnit, zejména pokud jde o právní pomoc mezi ústředními orgány a komunikaci mezi advokáty a žadateli o právní pomoc;

zohledňující Rezoluci (76) 5 o právní pomoci v občanských, obchodních a správních věcech;

zohledňující Doporučení č. R (99) 6 o zlepšení praktické aplikace Evropské úmluvy o předávání žádostí o právní pomoc;

berouce v úvahu článek 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a zdůrazňující nezbytnost toho, aby žadatelé o právní pomoc měli možnost komunikovat se svými advokáty nejen během soudního řízení, ale také před jeho zahájením;

se dohodly následovně:

Článek 1 – Předmět a definice

1. Předmětem tohoto Protokolu je pozměnit a v určitých ohledech doplnit, ve vztazích mezi stranami Protokolu, ustanovení Úmluvy.

2. Pro účely Úmluvy a tohoto Protokolu se pod pojmem „dožádaná strana“ rozumí každá strana, která obdrží žádost o právní pomoc od jiné strany v souladu s ustanoveními Úmluvy a tohoto Protokolu.

Článek 2 – Spolupráce mezi stranami

1. Strany se zavazují, že si v co nejkratší lhůtě poskytnou co nejširší vzájemnou pomoc ve vztahu ke každé žádosti o právní pomoc v občanských, obchodních nebo správních věcech, která spadá do soudní pravomoci příslušných orgánů dožádané strany.

- 2 Subject to the provisions of the Agreement, the requested Party shall not reject applications made under the Agreement without considering their merit, but shall process them in the most effective way possible in accordance with domestic procedures, which may include the seeking of further information.

Article 3 – Communication between lawyers and applicants

- 1 The requested Party shall:
 - a ensure that lawyers appointed to represent such applicants communicate with these applicants in a language readily understood by them, or
 - b ensure that costs for translation and/or interpretation of the communications between lawyers and applicants are covered.
- 2 Where it is not practicable to apply paragraph 1 above, the requested Party shall provide appropriate means to ensure the effective communication between lawyers and applicants.
- 3 The form used to transmit applications for legal aid under the Agreement and this Protocol shall indicate the languages readily understood by applicants.

Article 4 – Efficiency of the procedure

Each Party shall deal with applications within a reasonable time and shall require receiving central authorities to:

- a acknowledge receipt of the application;
- b inform transmitting authority of the decisions taken on the application;
- c take all necessary steps to ensure that, whenever possible, a first instance decision is made in respect of all applications within six months, provided all information needed has been supplied;
- d report to transmitting central authorities six months after the date of receiving a complete application, if a decision has not been made, giving details on the progress of the application and any difficulties which are preventing a decision.

Article 5 – Expression of consent to be bound

- 1 This Protocol shall be open for signature by the States signatories to the Agreement, which may express their consent to be bound by either :
 - a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
- 2 A member State of the Council of Europe may not sign this Protocol without reservation as to ratification, acceptance or approval, or deposit an instrument of ratification, acceptance or approval, unless it has already deposited or simultaneously deposits an instrument of ratification, acceptance or approval of the Agreement.

2. V souladu s ustanoveními Úmluvy nesmí dožádaná strana odmítnout žádost předloženou v souladu s Úmluvou, aniž by prozkoumala její obsah, ale musí ji co nejefektivnějším způsobem posoudit v souladu se svými vlastními vnitřními postupy, které mohou zahrnovat možnost vyžádání si dalších informací.

Článek 3 – Komunikace mezi advokátem a žadatelem

1. Dožádaná strana zajistí:

- a) aby advokát ustanovený k zastupování komunikoval se žadatelem v jazyce jemu snadno srozumitelném nebo
- b) aby náklady spojené s překladem a/nebo tlumočením v rámci styku advokáta se žadatelem byly hrazeny.

2. Nebude-li v praxi možno aplikovat shora uvedený odstavec 1, musí dožádaná strana zajistit vhodné prostředky pro zajištění efektivní komunikace mezi advokátem a žadatelem.

3. Formuláře používané pro předávání žádostí o právní pomoc musí v souladu s Úmluvou a Protokolem označit jazyky, které jsou žadatelům naprosto srozumitelné.

Článek 4 – Účinnost postupu

Každá strana musí zpracovat žádost v přiměřené lhůtě a musí od přijímacích ústředních orgánů vyžadovat:

- a) potvrzení o přijetí žádosti;
- b) informaci ústředního odesílajícího orgánu o rozhodnutích týkajících se žádosti;
- c) přijetí veškerých nezbytných opatření, která povedou k tomu, bude-li to možné, aby rozhodnutí první instance, týkající se každé žádosti, bylo přijato ve lhůtě šesti měsíců za předpokladu, že veškeré potřebné informace byly poskytnuty;
- d) oznámení ústřednímu odesílajícímu orgánu šest měsíců po datu obdržení kompletní žádosti, že nebylo ještě přijato žádné rozhodnutí, a poskytnutí přesných údajů o postupu ve vyřizování žádosti a o eventuelních potížích, které brání vydání rozhodnutí.

Článek 5 – Vyjádření závazného souhlasu

1. Tento Protokol je otevřen k podpisu signatářským státům Úmluvy, které mohou vyjádřit svůj souhlas být vázány Protokolem:

- a) podpisem bez výhrady ratifikace, přijetí nebo schválení; nebo
- b) podpisem s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení, s následnou ratifikací, přijetím nebo schválením.

2. Členský stát Rady Evropy nesmí podepsat tento Protokol bez výhrady ratifikace, přijetí nebo schválení ani uložit ratifikační listinu, listinu o přijetí nebo o schválení, pokud současně nebo dříve neuložil ratifikační listinu, listinu o přijetí nebo o schválení Úmluvy.

- 3 The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 6 – Entry into force

- 1 This Protocol shall come into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which two member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Protocol, in accordance with the provisions of Article 5.
- 2 In respect of any member State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Protocol shall come into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of its signature without reservation as to ratification, acceptance or approval or deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 7 – Accession

- 1 After the entry into force of this Protocol, any State which has acceded to the Agreement may also accede to the Protocol.
- 2 Accession shall be effected by the deposit with the Secretary General of the Council of Europe of an instrument of accession which shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of its deposit.

Article 8 – Reservations

No reservation may be made in respect of any provision of this Protocol.

Article 9 – Territorial application

- 1 Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.
- 2 In respect of such territory, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 10 – Denunciation

- 1 Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.
- 3 Denunciation of the Agreement shall automatically entail denunciation of this Protocol.

3. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení se uloží u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 6 – Vstup v platnost

1. Tento Protokol vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců po datu, kdy dva členské státy Rady Evropy vyjádřily svůj souhlas být vázány Protokolem v souladu s ustanovením článku 5.

2. Pro každý členský stát, který vyjádří následně svůj souhlas být vázán Protokolem, vstoupí tento v platnost prvního dne měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců po datu jeho podpisu bez výhrady ratifikace, přijetí nebo schválení nebo uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 7 – Přístup

1. Po vstupu tohoto Protokolu v platnost může kterýkoliv stát, který přistoupil k Úmluvě, přistoupit také k tomuto Protokolu.

2. Přístup bude proveden uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy a nabude účinnosti prvního dne měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců po datu uložení listiny o přístupu.

Článek 8 – Výhrady

Nelze činit žádné výhrady k ustanovením tohoto Protokolu.

Článek 9 – Územní působnost

1. Kterýkoli stát může při podpisu nebo při uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, souhlasu nebo přístupu určit jedno nebo více území, pro která bude tento Protokol platit.

2. Tento Protokol vstoupí pro toto území v platnost prvního dne měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců po datu přijetí tohoto prohlášení generálním tajemníkem Rady Evropy.

3. Veškerá prohlášení učiněná podle předchozích odstavců ve vztahu k jakémukoli území mohou být vzata zpět na základě oznámení zaslaného generálnímu tajemníkovi. Toto zpětvzetí se stane účinným prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců po datu přijetí tohoto oznámení generálním tajemníkem.

Článek 10 – Výpověď

1. Každá smluvní strana může vypovědět tento Protokol prostřednictvím oznámení zaslaného generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

2. Výpověď nabude účinnosti šest měsíců po datu přijetí oznámení generálním tajemníkem.

3. Výpověď Úmluvy má automaticky za následek výpověď tohoto Protokolu.

Article 11 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Protocol of:

- a any signature without reservation in respect of ratification, acceptance or approval;
- b any signature with reservation in respect of ratification, acceptance or approval;
- c the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- d any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 5, 6 and 7;
- e any declaration received in pursuance of the provisions of Article 9;
- f any notification received in pursuance of the provisions of Article 10 and the date on which denunciation takes effect;
- g any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Moscow, this 4th day of October 2001, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

Článek 11 – Oznámení

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady Evropy a každému státu, který přistoupí k tomuto Protokolu:

- a) každý podpis bez výhrady ratifikace, přijetí nebo schválení;
- b) každý podpis s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení;
- c) každé uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu;
- d) každé datum vstupu v platnost tohoto Protokolu v souladu s jeho články 5, 6 a 7;
- e) každé prohlášení přijaté v souladu s ustanovením článku 9;
- f) každé oznámení přijaté v souladu s ustanovením článku 10 a datum nabytí účinnosti výpovědi;
- g) veškeré úkony, prohlášení nebo oznámení, týkající se tohoto Protokolu.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouce k tomu náležitě zmocnění, podepsali tento Protokol.

Dáno v Moskvě dne 4. října 2001 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie každému signatářskému státu a státu, který k tomuto Protokolu přistoupil.

91

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 15. května 2003 byla ve Štrasburku otevřena k podpisu Úmluva o styku s dětmi.

Jménem České republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku téhož dne.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, depozitáře Úmluvy, dne 27. září 2004.

Při ratifikaci Úmluvy bylo učiněno následující oznámení České republiky:

„Česká republika oznamuje, že ústředním orgánem podle článku 11 odst. 1 Úmluvy o styku s dětmi se za Českou republiku určuje Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí v Brně, Benešova 22, PSČ 602 00.“

Úmluva vstupuje v platnost na základě svého článku 22 odst. 3 dne 1. září 2005 a tímto dnem vstupuje v platnost i pro Českou republiku.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhlášují současně.

Convention on contact concerning children

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Taking into account the European Convention on Recognition and Enforcement of Decisions concerning Custody of Children and on Restoration of Custody of Children of 20 May 1980 (ETS No. 105);

Taking into account the Hague Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction and the Hague Convention of 19 October 1996 on Jurisdiction, Applicable Law, Recognition, Enforcement and Co-operation in respect of Parental Responsibility and Measures for the Protection of Children;

Taking into account the Council Regulation (EC) No. 1347/2000 of 29 May 2000 on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in matrimonial matters and in matters of parental responsibility for children of both spouses;

Recognising that, as provided in the different international legal instruments of the Council of Europe as well as in Article 3 of the United Nations Convention on the Rights of the Child of 20 November 1989, the best interests of the child shall be a primary consideration;

Aware of the need for further provisions to safeguard contact between children and their parents and other persons having family ties with children, as protected by Article 8 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms of 4 November 1950 (ETS No. 5);

Taking into account Article 9 of the United Nations Convention on the Rights of the Child which provides for the right of a child, who is separated from one or both parents, to maintain personal relations and direct contact with both parents on a regular basis, except when this is contrary to the child's best interests;

Taking into account paragraph 2 of Article 10 of the United Nations Convention on the Rights of the Child, which provides for the right of the child whose parents reside in different States to maintain on a regular basis, save in exceptional circumstances, personal relations and direct contacts with both parents;

Aware of the desirability of recognising not only parents but also children as holders of rights;

Agreeing consequently to replace the notion of "access to children" with the notion of "contact concerning children";

Taking into account the European Convention on the Exercise of Children's Rights (ETS No. 160) and the desirability of promoting measures to assist children in matters concerning contact with parents and other persons having family ties with children;

PŘEKLAD

Úmluva o styku s dětmi

Preambule

Členské státy Rady Evropy a ostatní signatářské státy,

Přihlížejíce k Evropské úmluvě o uznávání a výkonu rozhodnutí o výchově dětí a obnovení výchovy dětí z 20. května 1980 (ETS č. 105);

Přihlížejíce k Haagské úmluvě z 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí a Haagské úmluvě z 19. října 1996 o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání, výkonu a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí;

Přihlížejíce k Nařízení Rady (ES) č. 1347/2000 z 29. května 2000 o jurisdikci a uznávání a výkonu rozsudků v manželských věcech a ve věcech rodičovské odpovědnosti obou manželů za děti;

Uznávajíce, že v souladu s různými mezinárodními právními nástroji Rady Evropy a s článkem 3 Úmluvy Spojených národů o právech dítěte z 20. listopadu 1989 jsou primární nejlepší zájmy dítěte;

Vědomy si potřeby dalších norem k zajištění styku mezi dětmi a jejich rodiči a dalšími osobami majícími rodinná pouta s dětmi tak, jak je chrání článek 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod z 4. listopadu 1950 (ETS č. 05);

Přihlížejíce k článku 9 Úmluvy Spojených národů o právech dítěte, který stanoví právo dítěte, jež je odděleno od jednoho nebo obou rodičů, na zachování pravidelných osobních vztahů a přímého styku s oběma rodiči vyjma situací, kdy je to v rozporu s nejlepšími zájmy dítěte;

Přihlížejíce k odstavci 2 článku 10 Úmluvy Spojených národů o právech dítěte, který stanoví právo dítěte, jehož rodiče žijí v různých státech, na zachování pravidelných osobních vztahů a přímých styků s oběma rodiči, kromě výjimečných okolností;

Vědomy si přání uznávat za nositele práv nejen rodiče, ale i děti;

Souhlasíce následně nahradit pojem „přístup k dítěti“ pojmem „styk s dítětem“;

Přihlížejíce k Evropské úmluvě o výkonu práv dětí (ETS č. 160) a přání prosazovat opatření na pomoc dětem ve věcech styku s rodiči a jinými osobami majícími rodinné vztahy s dítětem;

Agreeing on the need for children to have contact not only with both parents but also with certain other persons having family ties with children and the importance for parents and those other persons to remain in contact with children, subject to the best interests of the child;

Noting the need to promote the adoption by States of common principles with respect to contact concerning children, in particular in order to facilitate the application of international instruments in this field;

Realising that machinery set up to give effect to foreign orders relating to contact concerning children is more likely to provide satisfactory results where the principles on which these foreign orders are based are similar to the principles in the State giving effect to such foreign orders;

Recognising the need, when children and parents and other persons having family ties with children live in different States, to encourage judicial authorities to make more frequent use of transfrontier contact and to increase the confidence of all persons concerned that the children will be returned at the end of such contact;

Noting that the provision of efficient safeguards and additional guarantees is likely to ensure the return of children, in particular, at the end of transfrontier contact;

Noting that an additional international instrument is necessary to provide solutions relating in particular to transfrontier contact concerning children;

Desiring to establish co-operation between all central authorities and other bodies in order to promote and improve contact between children and their parents, and other persons having family ties with such children, and in particular to promote judicial co-operation in cases concerning transfrontier contact;

Have agreed as follows:

Chapter I – Objects of the Convention and definitions

Article 1 – Objects of the Convention

The objects of this Convention are:

- a to determine general principles to be applied to contact orders;
- b to fix appropriate safeguards and guarantees to ensure the proper exercise of contact and the immediate return of children at the end of the period of contact;
- c to establish co-operation between central authorities, judicial authorities and other bodies in order to promote and improve contact between children and their parents, and other persons having family ties with children.

Article 2 – Definitions

For the purposes of this Convention:

Souhlasíce s potřebou styku dětí nejen s rodiči, ale i s určitými dalšími osobami majícími rodinná pouta s dětmi, a důležitosti toho, aby rodiče a tyto další osoby udržovali styk s dětmi v souladu s nejlepšími zájmy dítěte;

S vědomím potřeby prosazovat na úrovni států přijímání společných zásad pro styk s dětmi, a zvláště pak s cílem usnadnit aplikaci mezinárodních právních nástrojů v této oblasti;

Uvědomující si, že zavedené mechanismy pro zajišťování výkonu cizích rozhodnutí ve věcech styku s dětmi budou pravděpodobně poskytovat uspokojivé výsledky, pokud zásady, na jejichž základě se tato rozhodnutí vydávají, budou obdobné jako zásady platné ve státě, který vykonává takovéto cizí rozhodnutí;

Uznávající potřebu, že v situacích, kdy děti a rodiče a další osoby mající rodinná pouta s dětmi žijí v různých státech, je třeba povzbuzovat soudní orgány k tomu, aby častěji uplatňovaly přeshraniční styk a tak zvyšovaly důvěru všech dotčených osob v to, že děti budou po ukončení návštěvy vráceny;

Uvědomující si, že zavedení efektivních ochranných nástrojů a dodatečných záruk s velkou pravděpodobností zajistí vrácení dětí zejména po ukončení přeshraničního styku;

Uvědomující si, že dodatečný mezinárodní nástroj je nezbytný k zajištění řešení vztahujících se zejména k přeshraničnímu styku s dětmi;

Přejíce si zavést spolupráci mezi veškerými ústředními orgány a dalšími orgány s cílem prosazovat a zlepšovat styk mezi dětmi a jejich rodiči a dalšími osobami majícími rodinná pouta s těmito dětmi, zvláště pak prosazovat soudní spolupráci v případech přeshraničního styku;

Se dohodly následovně:

Kapitola I – Předmět Úmluvy a definice

Článek 1 – Předmět Úmluvy

Předmětem této úmluvy je:

- a) stanovit všeobecné zásady pro vydávání rozhodnutí o styku;
- b) stanovit vhodné ochranné nástroje a záruky k zajištění řádného uplatňování styku a okamžitého vrácení dětí po uplynutí doby styku;
- c) zavést spolupráci mezi ústředními orgány, soudními orgány a dalšími orgány s cílem prosazovat a zlepšovat styk mezi dětmi a jejich rodiči, a dalšími osobami majícími rodinná pouta s dětmi.

Článek 2 – Definice

Pro účely této úmluvy:

a "*contact*" means:

- i the child staying for a limited period of time with or meeting a person mentioned in Articles 4 or 5 with whom he or she is not usually living;
- ii any form of communication between the child and such person;
- iii the provision of information to such a person about the child or to the child about such a person.

b "*contact order*" means a decision of a judicial authority concerning contact, including an agreement concerning contact which has been confirmed by a competent judicial authority or which has been formally drawn up or registered as an authentic instrument and is enforceable;

c "*child*" means a person under 18 years of age in respect of whom a contact order may be made or enforced in a State Party;

d "*family ties*" means a close relationship such as between a child and his or her grandparents or siblings, based on law or on a *de facto* family relationship;

e "*judicial authority*" means a court or an administrative authority having equivalent powers.

Chapter II – General principles to be applied to contact orders

Article 3 – Application of principles

States Parties shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the principles contained in this chapter are applied by judicial authorities when making, amending, suspending or revoking contact orders.

Article 4 – Contact between a child and his or her parents

1 A child and his or her parents shall have the right to obtain and maintain regular contact with each other.

2 Such contact may be restricted or excluded only where necessary in the best interests of the child.

3 Where it is not in the best interests of a child to maintain unsupervised contact with one of his or her parents the possibility of supervised personal contact or other forms of contact with this parent shall be considered.

Article 5 – Contact between a child and persons other than his or her parents

1 Subject to his or her best interests, contact may be established between the child and persons other than his or her parents having family ties with the child.

a) „styk“ znamená:

- i. pobyt dítěte, které po omezenou dobu zůstane nebo se setká s nějakou osobou uvedenou v člancích 4 až 5, se kterou obvykle nežije;
 - ii. jakákoliv forma komunikace mezi dítětem a touto osobou;
 - iii. poskytnutí informací této osobě o dítěti nebo dítěti o této osobě;
- b) „rozhodnutí o styku“ znamená rozhodnutí soudního orgánu ohledně styku včetně dohody upravující styk, kterou potvrdil příslušný soudní orgán nebo která byla formálně sepsána nebo zaregistrována jako originální listina a je tudíž vykonatelná;
- c) „dítě“ znamená osobu do 18 let věku, s ohledem na kterou lze vydat nebo vykonat rozhodnutí o styku ve smluvním státě;
- d) „rodinná pouta“ znamená úzký vztah jako vztah mezi dítětem a jeho prarodiči nebo sourozenci založený na právu nebo na faktických rodinných vztazích;
- e) „soudní orgán“ znamená soud nebo správní orgán mající stejné pravomoci.

Kapitola II – Všeobecné zásady pro vydávání rozhodnutí o styku**Článek 3 – Aplikace zásad**

Smluvní státy přijmou taková legislativní a jiná opatření, která mohou být případně nutná k zajištění toho, aby soudní orgány při přijímání, pozměňování, pozastavení výkonu nebo zrušení rozhodnutí o styku uplatňovaly zásady obsažené v této kapitole.

Článek 4 – Styk mezi dítětem a jeho rodiči

1. Dítě a jeho rodiče mají právo navázat a udržovat vzájemný pravidelný styk.
2. Tento styk lze omezit nebo vyloučit pouze tam, kde to je nezbytné v nejlepším zájmu dítěte.
3. V případě, že není v nejlepším zájmu dítěte udržovat styk s jedním z rodičů bez dohledu, je třeba zvážit možnost osobního styku s dohledem nebo jiné formy styku s tímto rodičem.

Článek 5 – Styk mezi dítětem a jinými osobami než rodiči dítěte

1. Pokud to je v nejlepším zájmu dítěte, lze rozhodnout o styku mezi dítětem a osobami jinými než jeho rodiči, které mají s dítětem rodinná pouta.

2 States Parties are free to extend this provision to persons other than those mentioned in paragraph 1, and where so extended, States may freely decide what aspects of contact, as defined in Article 2 letter a shall apply.

Article 6 – The right of a child to be informed, consulted and to express his or her views

1 A child considered by internal law as having sufficient understanding shall have the right, unless this would be manifestly contrary to his or her best interests:

- to receive all relevant information;
- to be consulted;
- to express his or her views.

2 Due weight shall be given to those views and to the ascertainable wishes and feelings of the child.

Article 7 – Resolving disputes concerning contact

When resolving disputes concerning contact, the judicial authorities shall take all appropriate measures:

- a to ensure that both parents are informed of the importance for their child and for both of them of establishing and maintaining regular contact with their child;
- b to encourage parents and other persons having family ties with the child to reach amicable agreements with respect to contact, in particular through the use of family mediation and other processes for resolving disputes;
- c before taking a decision, to ensure that they have sufficient information at their disposal, in particular from the holders of parental responsibilities, in order to take a decision in the best interests of the child and, where necessary, obtain further information from other relevant bodies or persons.

Article 8 – Contact agreements

1 States Parties shall encourage, by means they consider appropriate, parents and other persons having family ties with the child to comply with the principles laid down in Articles 4 to 7 when making or modifying agreements on contact concerning a child. These agreements should preferably be in writing.

2 Upon request, judicial authorities shall, except where internal law otherwise provides, confirm an agreement on contact concerning a child, unless it is contrary to the best interests of the child.

Article 9 – The carrying into effect of contact orders

States Parties shall take all appropriate measures to ensure that contact orders are carried into effect.

2. Smluvní státy mohou dle své úvahy toto ustanovení rozšířit i na osoby jiné než osoby uvedené v odstavci 1, a pokud tak učiní, pak tyto státy mohou rozhodnout, které aspekty styku podle definice v článku 2 písmeno a) budou aplikovat.

Článek 6 – Právo dítěte na informaci, konzultaci a vyjádření vlastního názoru

1. Dítě, které má podle vnitrostátních právních předpisů dostatečnou schopnost chápání, a pokud toto není zjevně v rozporu s jeho nejlepšími zájmy, má právo:

- dostávat veškeré příslušné informace;
- být konzultováno;
- vyjadřovat vlastní názor.

2. Těmto názorům a prokázaným přáním a pocitům dítěte se přikládá náležitá váha.

Článek 7 – Řešení sporů ohledně styku

Při řešení sporů ohledně styku soudní orgány přijmou veškerá vhodná opatření:

- a) k zajištění toho, aby oba rodiče byli informováni o důležitosti, kterou pro dítě a oba z nich má zavedení a udržování pravidelného styku s dítětem;
- b) k tomu, aby rodiče a další osoby mající rodinná pouta s dítětem byli motivováni k uzavření smířčí dohody upravující styk s dítětem, a zvláště pak aby se k tomuto použila rodinná mediace a další způsoby řešení sporů;
- c) k tomu, aby si před vydáním rozhodnutí zajistily dostatek informací, a to především od osob s rodičovskou zodpovědností, a tak rozhodly v nejlepším zájmu dítěte, a případně si vyžádaly další informace od jiných příslušných orgánů či osob.

Článek 8 – Dohody upravující styk s dítětem

1. Smluvní státy jsou povinny vhodnými prostředky povzbuzovat rodiče a další osoby mající rodinná pouta s dítětem k tomu, aby při uzavírání či pozměňování dohod upravujících styk s dítětem dodržovali zásady stanovené v článcích 4 až 7. Upřednostňují se dohody v písemné podobě.

2. Soudní orgány jsou povinny na návrh tyto dohody upravující styk s dítětem potvrdit, pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak a pokud dohoda není v rozporu s nejlepšími zájmy dítěte.

Článek 9 – Výkon rozhodnutí o styku s dítětem

Smluvní státy přijmou veškerá vhodná opatření k zajištění vykonatelnosti rozhodnutí o styku s dítětem.

Article 10 – Safeguards and guarantees to be taken concerning contact

1 Each State Party shall provide for and promote the use of safeguards and guarantees. It shall communicate, through its central authorities, to the Secretary General of the Council of Europe, within three months after the entry into force of this Convention for that State Party, at least three categories of safeguards and guarantees available in its internal law in addition to the safeguards and guarantees referred to in paragraph 3 of Article 4 and in letter *b* of paragraph 1 of Article 14 of this Convention. Changes of available safeguards and guarantees shall be communicated as soon as possible.

2 Where the circumstances of the case so require, judicial authorities may, at any time, make a contact order subject to any safeguards and guarantees both for the purpose of ensuring that the order is carried into effect and that either the child is returned at the end of the period of contact to the place where he or she usually lives or that he or she is not improperly removed.

a Safeguards and guarantees for ensuring that the order is carried into effect, may in particular include:

- supervision of contact;
- the obligation for a person to provide for the travel and accommodation expenses of the child and, as may be appropriate, of any other person accompanying the child;
- a security to be deposited by the person with whom the child is usually living to ensure that the person seeking contact with the child is not prevented from having such contact;
- a fine to be imposed on the person with whom the child is usually living, should this person refuse to comply with the contact order.

b Safeguards and guarantees for ensuring the return of the child or preventing an improper removal, may in particular include:

- the surrender of passports or identity documents and, where appropriate, a document indicating that the person seeking contact has notified the competent consular authority about such a surrender during the period of contact;
- financial guarantees;
- charges on property;
- undertakings or stipulations to the court;
- the obligation of the person having contact with the child to present himself or herself, with the child regularly before a competent body such as a youth welfare authority or a police station, in the place where contact is to be exercised;
- the obligation of the person seeking contact to present a document issued by the State where contact is to take place,

Článek 10 – Ochranné nástroje a záruky v oblasti styku s dítětem

1. Smluvní státy jsou povinny zavést a prosazovat používání ochranných nástrojů a záruk. Jsou povinny prostřednictvím ústředních orgánů generálnímu tajemníkovi Rady Evropy do třech měsíců po datu vstupu v platnost této úmluvy pro tento smluvní stát sdělit nejméně tři kategorie ochranných nástrojů a záruk zakotvených ve vnitrostátních právních předpisech kromě ochranných nástrojů a záruk uvedených v odstavci 3 článku 4 a pod písmenem b) odstavce 1 článku 14 Úmluvy. Změny těchto ochranných nástrojů a záruk je třeba sdělit co nejdříve.

2. Pokud si to vyžádají okolnosti dané věci, soudní orgány mohou kdykoliv rozhodnout o styku s dítětem při aplikaci jakýchkoliv ochranných nástrojů a záruk, a to jak pro účely zajištění vykonatelnosti příslušného rozhodnutí, tak pro to, aby dítě bylo po ukončení styku vráceno do místa obvyklého bydliště, nebo aby nebylo nepatřičně odvléčeno.

a) Ochranné nástroje a záruky pro zajištění řádného výkonu rozhodnutí mohou především zahrnovat:

- dohled nad stykem;
- povinnost osoby uhradit náklady spojené s cestou a ubytováním dítěte a případně osoby doprovázející dítě;
- složení kauce osobou, se kterou dítě obvykle bydlí, k zajištění toho, aby se osobě usilující o styk s dítětem v tomto styku nebránilo;
- pokutu, kterou lze uložit osobě, se kterou dítě obvykle bydlí, pokud tato osoba odmítá plnit rozhodnutí upravující styk s dítětem.

b) Ochranné nástroje a záruky pro zajištění vrácení dítěte nebo k prevenci nepatřičného odvléčení dítěte mohou především zahrnovat:

- odevzdání cestovního dokladu či průkazu totožnosti a případně předložení dokladu o tom, že osoba usilující o styk uvědomila příslušný konzulární úřad o tomto odevzdání po dobu průběhu styku;
- finanční záruky;
- zástavy majetku;
- závazky či prohlášení učiněná před soudem;
- povinnost osoby, která uplatňuje právo styku s dítětem, se pravidelně s dítětem dostavovat k příslušnému orgánu, jako je orgán péče o mládež nebo policejní stanice v místě, kde se má právo styku vykonat;
- povinnost osoby usilující o styk předložit doklad vystavený státem, kde se má právo styku s dítětem

certifying the recognition and declaration of enforceability of a custody or a contact order or both either before a contact order is made or before contact takes place;

– the imposition of conditions in relation to the place where contact is to be exercised and, where appropriate, the registration, in any national or transfrontier information system, of a prohibition preventing the child from leaving the State where contact is to take place.

3 Any such safeguards and guarantees shall be in writing or evidenced in writing and shall form part of the contact order or the confirmed agreement.

4 If safeguards or guarantees are to be implemented in another State Party, the judicial authority shall preferably order such safeguards or guarantees as are capable of implementation in that State Party.

Chapter III – Measures to promote and improve transfrontier contact

Article 11 – Central authorities

1 Each State Party shall appoint a central authority to carry out the functions provided for by this Convention in cases of transfrontier contact.

2 Federal States, States with more than one system of law or States having autonomous territorial units shall be free to appoint more than one central authority and to specify the territorial or personal extent of their functions. Where a State has appointed more than one central authority, it shall designate the central authority to which any communication may be addressed for transmission to the appropriate central authority within that State.

3 The Secretary General of the Council of Europe shall be notified of any appointment under this article.

Article 12 – Duties of the central authorities

The central authorities of States Parties shall:

a co-operate with each other and promote co-operation between the competent authorities, including judicial authorities, in their respective countries to achieve the purposes of the Convention. They shall act with all necessary despatch;

b with a view to facilitating the operation of this Convention, provide each other on request with information concerning their laws relating to parental responsibilities, including contact and any more detailed information concerning safeguards and guarantees in addition to that already provided according to paragraph 1 of Article 10, and their available services (including legal services, publicly funded or otherwise) as well as information concerning any changes in these laws and services;

c take all appropriate steps in order to discover the whereabouts of the child;

vykonat, potvrzující uznání rozhodnutí a prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí o výchově a styku, a to buď před vydáním rozhodnutí o styku nebo před začátkem styku;

- stanovení podmínek souvisejících s místem, kde se má právo styku vykonat, a případně povinnost zaregistrovat zákaz toho, aby dítě opustilo území státu, kde se vykonává právo styku, do národního nebo hraničního informačního systému.

3. Veškeré tyto ochranné nástroje a záruky se vyhotoví v písemné podobě nebo se doloží v písemné podobě a budou součástí rozhodnutí o styku nebo potvrzené dohody.

4. Pokud tyto ochranné nástroje nebo záruky mají být prováděny v jiném smluvním státě, příslušný soudní orgán pokud možno v rozhodnutí stanoví takové ochranné nástroje nebo záruky, které lze na území druhého smluvního státu realizovat.

Kapitola III – Opatření k prosazování a zlepšení přeshraničního styku

Článek 11 – Ústřední orgány

1. Smluvní státy určí ústřední orgán, který bude plnit funkce stanovené touto úmluvou v případech přeshraničního styku.

2. Federální státy, které mají víc než jeden právní řád, nebo státy mající autonomní územní celky mohou určit více než jeden ústřední orgán a vymezit územní nebo osobní rozsah jejich funkcí. Pokud stát určil více než jeden ústřední orgán, tento stát označí jeden z těchto ústředních orgánů, kterému se mohou zasílat sdělení k předání příslušnému ústřednímu orgánu v rámci daného státu.

3. Generální tajemník Rady Evropy musí být informován o určení podle tohoto článku.

Článek 12 – Povinnosti ústředních orgánů

Ústřední orgány smluvních států jsou povinny:

- a) mezi sebou spolupracovat a prosazovat spolupráci mezi příslušnými orgány včetně soudních orgánů svých zemí k dosažení účelu této úmluvy. Jsou povinny jednat s patřičným urychlením;
- b) ve snaze usnadnit aplikaci této úmluvy si vzájemně poskytovat informace ohledně příslušných právních předpisů upravujících rodičovskou odpovědnost včetně styku a další podrobnější informace o ochranných nástrojích a zárukách kromě těch, které jsou již uvedeny v odstavci 1 článku 10, a o dostupných službách (včetně právních služeb hrazených státem či jinak), jakožto i informace o změnách těchto právních předpisů a služeb;
- c) přijmout veškeré vhodné kroky ke zjištění místa pobytu dítěte;

d secure the transmission of requests for information coming from the competent authorities and relating to legal or factual matters concerning pending proceedings;

e keep each other informed of any difficulties likely to arise in applying the Convention and, as far as possible, eliminate obstacles to its application.

Article 13 – International co-operation

1 The judicial authorities, the central authorities and the social and other bodies of States Parties concerned, acting within their respective competence, shall co-operate in relation to proceedings regarding transfrontier contact.

2 In particular, the central authorities shall assist the judicial authorities of States Parties in communicating with each other and obtaining such information and assistance as may be necessary for them to achieve the objects of this Convention.

3 In transfrontier cases, the central authorities shall assist children, parents and other persons having family ties with the child, in particular, to institute proceedings regarding transfrontier contact.

Article 14 – Recognition and enforcement of transfrontier contact orders

1 States Parties shall provide, including where applicable in accordance with relevant international instruments:

a a system for the recognition and enforcement of orders made in other States Parties concerning contact and rights of custody;

b a procedure whereby orders relating to contact and rights of custody made in other States Parties may be recognised and declared enforceable in advance of contact being exercised within the State addressed.

2 If a State Party makes recognition or enforcement or both of a foreign order conditional on the existence of a treaty or reciprocity, it may consider this Convention as such a legal basis for recognition or enforcement or both of a foreign contact order.

Article 15 – Conditions for implementing transfrontier contact orders

The judicial authority of the State Party in which a transfrontier contact order made in another State Party is to be implemented may, when recognising or declaring enforceable such a contact order, or at any later time, fix or adapt the conditions for its implementation, as well as any safeguards or guarantees attaching to it, if necessary for facilitating the exercise of this contact, provided that the essential elements of the order are respected and taking into account, in particular, a change of circumstances and the arrangements made by the persons concerned. In no circumstances may the foreign decision be reviewed as to its substance.

Article 16 – Return of a child

- d) zajistit předávání žádostí příslušných orgánů o informace ohledně právního a skutkového stavu probíhajících řízení;
- e) vzájemně se průběžně informovat o případných potížích, které by mohly vzniknout při aplikaci této úmluvy, a pokud možno odstranit překážky její aplikace.

Článek 13 – Mezinárodní spolupráce

1. Soudní orgány, ústřední orgány, sociální a jiné dotčené úřady smluvních států jsou povinny v rámci svých kompetencí spolupracovat, pokud jde o řízení týkající se přeshraničního styku.

2. Ústřední orgány jsou povinny zejména pomáhat soudním orgánům smluvních států při vzájemné komunikaci a získávání takových informací a pomoci, které mohou být pro ně nutné k plnění předmětu této úmluvy.

3. V přeshraničních případech pak tyto ústřední orgány pomáhají dětem, rodičům a dalším osobám majícím rodinná pouta s dítětem, a to především při zahajování řízení ohledně přeshraničního styku.

Článek 14 – Uznávání a výkon rozhodnutí o přeshraničním styku

1. Smluvní státy jsou povinny, kde je to možné v souladu s příslušnými mezinárodními nástroji, zavést:

- a) systém uznávání a výkonu rozhodnutí vydaných v jiných smluvních státech, kterými se upravují styk a práva výchovy dětí;
- b) řízení, ve kterém by rozhodnutí o styku a právu výchovy vydaná v jiných smluvních státech mohla být uznána a prohlášena vykonatelnými před výkonem práva styku v dotčeném státě.

2. Pokud nějaký smluvní stát podmíní uznání nebo výkon cizího rozhodnutí nebo obojí existencí smlouvy nebo vzájemností, může považovat tuto úmluvu za právní základ pro uznání nebo výkon cizího rozhodnutí nebo obojí, kterým se upravuje styk.

Článek 15 – Podmínky pro provádění rozhodnutí o přeshraničním styku

Soudní orgán smluvního státu, ve kterém se má vykonat rozhodnutí o přeshraničním styku vydané v jiném smluvním státě, může při uznání nebo prohlášení vykonatelnosti tohoto rozhodnutí o styku nebo kdykoliv později stanovit nebo přizpůsobit podmínky jeho provádění stejně jako ochranné nástroje nebo záruky s ním spojené, pokud je toto nezbytné pro usnadnění výkonu práva styku za předpokladu, že jsou splněny podstatné body daného rozhodnutí a vzaty do úvahy změny okolností nebo ujednání mezi dotčenými osobami. Toto cizí rozhodnutí však nikdy nesmí být změněno ve své podstatě.

Článek 16 – Vrácení dítěte

1 Where a child at the end of a period of transfrontier contact based on a contact order is not returned, the competent authorities shall, upon request, ensure the child's immediate return, where applicable, by applying the relevant provisions of international instruments, of internal law and by implementing, where appropriate, such safeguards and guarantees as may be provided in the contact order.

2 A decision on the return of the child shall be made, whenever possible, within six weeks of the date of an application for the return.

Article 17 – Costs

With the exception of the cost of repatriation, each State Party undertakes not to claim any payment from an applicant in respect of any measures taken under this Convention by the central authority itself of that State on the applicant's behalf.

Article 18 – Language requirement

1 Subject to any special agreements made between the central authorities concerned:

a communications to the central authority of the State addressed shall be made in the official language or in one of the official languages of that State or be accompanied by a translation into that language;

b the central authority of the State addressed shall nevertheless accept communications made in English or in French, or accompanied by a translation into one of these languages.

2 Communications coming from the central authority of the State addressed, including the results of enquiries carried out, may be made in the official language or one of the official languages of that State or in English or French.

3 However, a State Party may, by making a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, object to the use of either French or English under paragraphs 1 and 2 of this article, in any application, communication or other documents sent to their central authorities.

Chapter IV – Relationship with other instruments

Article 19 – Relationship with the European Convention on Recognition and Enforcement of Decisions concerning Custody of Children and on Restoration of Custody of Children

Paragraphs 2 and 3 of Article 11 of the European Convention of 20 May 1980 (ETS N° 105) on Recognition and Enforcement of Decisions concerning Custody of Children and on Restoration of Custody of Children shall not be applied in relations between States Parties which are also States Parties of the present Convention.

Article 20 – Relationships with other instruments

1 This Convention shall not affect any international instrument to which States Parties to the present Convention are Parties or shall become Parties and which contains provisions on matters governed by this Convention. In particular,

1. Pokud není dítě na konci přeshraničního styku uskutečněného na základě rozhodnutí o styku vráceno, příslušný orgán na návrh zajistí okamžité vrácení dítěte a případně uplatní příslušná ustanovení mezinárodních nástrojů, vnitrostátních právních předpisů a tam, kde je to vhodné, uplatní ty ochranné nástroje a záruky, které jsou případně stanoveny v daném rozhodnutí upravujícím styk.

2. Rozhodnutí o vrácení dítěte se vydá, pokud možno, do šesti týdnů od data podání žádosti o vrácení.

Článek 17 – Náklady

Kromě nákladů na repatriaci se každý smluvní stát zavazuje, že nebude od žadatele požadovat náhradu nákladů za opatření přijatá ústředním orgánem daného státu jménem žadatele v souladu s touto úmluvou.

Článek 18 – Jazykové požadavky

1. Pokud zvláštní dohody mezi ústředními orgány nestanoví jinak:

- a) sdělení ústřednímu orgánu osloveného státu se vyhotovují v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto státu nebo se opatří překladem do tohoto jazyka;
- b) ústřední orgán osloveného státu je však povinen přijmout sdělení v angličtině nebo francouzštině nebo sdělení opatřené překladem do jednoho z těchto jazyků.

2. Sdělení zaslaná ústředním orgánem osloveného státu včetně výsledků provedeného šetření se vyhotoví v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto státu nebo v anglickém či francouzském jazyce.

3. Smluvní stát však může prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vznést námitku proti používání francouzského nebo anglického jazyka podle odstavců 1 a 2 tohoto článku, avšak nikoliv proti oběma jazykům, při vyhotovování žádostí nebo jiných listin zaslaných jeho ústředním orgánům.

Kapitola IV – Vztah k jiným úmluvám

Článek 19 – Vztah k Evropské úmluvě o uznávání a výkonu rozhodnutí o výchově dětí a obnovení výchovy dětí

Odstavce 2 a 3 článku 11 Evropské úmluvy z 20. května 1980 (ETS č. 105) o uznávání a výkonu rozhodnutí o výchově dětí a obnovení výchovy dětí se neuplatňují na vztahy mezi smluvními státy, které jsou zároveň i smluvními státy této úmluvy.

Článek 20 – Vztah k jiným úmluvám

1. Touto úmluvou nejsou dotčeny žádné mezinárodní úmluvy, kterých jsou smluvní státy této úmluvy

this Convention shall not prejudice the application of the following legal instruments:

- a the Hague Convention of 5 October 1961 on the competence of authorities and the applicable law concerning the protection of minors,
- b the European Convention on the recognition and enforcement of decisions concerning custody of children and on restoration of custody of children of 20 May 1980, subject to Article 19 above,
- c the Hague Convention of 25 October 1980 on the civil aspects of international child abduction,
- d the Hague Convention of 19 October 1996 on jurisdiction, applicable law, recognition, enforcement and co-operation in respect of parental responsibility and measures for the protection of children.

2 Nothing in this Convention shall prevent Parties from concluding international agreements completing or developing the provisions of this Convention or extending their field of application.

3 In their mutual relations, States Parties which are members of the European Community shall apply Community rules and shall therefore not apply the rules arising from this Convention, except in so far as there is no Community rule governing the particular subject concerned.

Chapter V – Amendments to the Convention

Article 21 – Amendments

1 Any proposal for an amendment to this Convention presented by a Party shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe and forwarded by him or her to the member States of the Council of Europe, any signatory, any State Party, the European Community, to any State invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 22 and to any State invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 23.

2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Legal Co-operation (CDCJ), which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.

3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDCJ and, following consultation of the Parties to the Convention, which are not members of the Council of Europe, may adopt the amendment.

4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.

5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date on which all Parties have informed the Secretary General that they have accepted it.

stranami nebo se jimi stanou, a jež obsahují ustanovení ohledně záležitostí upravených touto úmluvou. Touto úmluvou není především dotčena aplikace následujících úmluv:

- a) Haagské úmluvy z 5. října 1961 o příslušnosti orgánů a právu použitelném pro ochranu nezletilých;
- b) Evropské úmluvy o uznávání a výkonu rozhodnutí o výchově dětí a obnovení výchovy dětí z 20. května 1980 v souladu s článkem 19 výše;
- c) Haagské úmluvy z 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí;
- d) Haagské úmluvy z 19. října 1996 o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání, výkonu a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí.

2. Nic v této úmluvě stranám nebrání uzavírat mezinárodní smlouvy, které doplňují nebo rozvíjejí ustanovení této úmluvy nebo rozšiřují její pole působnosti.

3. Smluvní státy, které jsou členy Evropského společenství, uplatňují ve svých vzájemných vztazích pravidla Společenství a tudíž neuplatňují pravidla vyplývající z této úmluvy, vyjma případů, kdy pro danou oblast žádná taková pravidla Společenství neexistují.

Kapitola V – Změny této úmluvy

Článek 21 – Změny

1. Veškeré návrhy na změnu této úmluvy předložené smluvní stranou se zašlou generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, který je předá členským státům Rady Evropy, každému signatáři, každému smluvnímu státu, Evropskému společenství, každému státu, který byl vyzván k podpisu Úmluvy v souladu s ustanoveními článku 22, a každému státu, který byl vyzván k přístupu k Úmluvě v souladu s ustanoveními článku 23.

2. Veškeré změny navržené smluvní stranou se zašlou Evropskému výboru pro právní spolupráci (CDCJ), který své stanovisko k navržené změně předloží Výboru ministrů.

3. Výbor ministrů navrženou změnu a stanovisko CDCJ přezkoumá a po konzultaci smluvních stran Úmluvy, které nejsou členy Rady Evropy, může danou změnu přijmout.

4. Znění změny přijaté Výborem ministrů v souladu s odstavcem 3 tohoto článku se zašle smluvním stranám k přijetí.

5. Veškeré změny přijaté v souladu s odstavcem 3 tohoto článku vstoupí v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí období jednoho měsíce po datu, kdy všechny smluvní strany uvědomily generálního tajemníka o přijetí změny.

Chapter VI – Final clauses**Article 22 – Signature and entry into force**

1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in its elaboration and the European Community.

2 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three States, including at least two member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.

4 In respect of any State mentioned in paragraph 1 or the European Community, which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 23 – Accession to the Convention

1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, after consultation of the Parties, invite any non-member State of the Council of Europe, which has not participated in the elaboration of the Convention, to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20 *d.* of the Statute of the Council of Europe, and by unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.

2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 24 – Territorial application

1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on

Kapitola VI – Závěrečná ustanovení

Článek 22 – Podpis a vstup v platnost

1. Tato úmluva bude otevřena k podpisu členským státům Rady Evropy, nečlenským státům, které se podílely na jejím vypracování, a Evropskému společenství.

2. Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo souhlasu. Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo souhlasu se uloží u generálního tajemníka Rady Evropy.

3. Tato úmluva vstoupí v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců po datu, kdy tři státy včetně nejméně dvou členských států Rady Evropy vyjádřily svůj souhlas s tím, aby byly touto úmluvou vázány v souladu s ustanoveními předchozího odstavce.

4. Ohledně států uvedených v odstavci 1 nebo Evropského společenství, které následně vyjádří svůj souhlas, aby byly Úmluvou vázány, vstoupí tato úmluva v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců po datu uložení ratifikačních listin, listin o přijetí nebo souhlasu.

Článek 23 – Přístup k Úmluvě

1. Po vstupu této úmluvy v platnost může Výbor ministrů Rady Evropy po konzultaci smluvních stran vyzvat i nečlenské státy Rady Evropy, které se neúčastnily přípravy této úmluvy, aby k této úmluvě přistoupily na základě většinového rozhodnutí podle článku 20 písmeno d) Statutu Rady Evropy a jednomyslného souhlasu zástupců smluvních států oprávněných zasedat ve Výboru ministrů.

2. Tato úmluva vstoupí pro daný přistupující stát v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců po datu uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 24 – Územní působnost

1. Kterýkoli stát Evropského společenství může při podpisu nebo při ukládání ratifikačních listin, listin o přijetí, souhlasu nebo přístupu určit jedno či více území, pro která bude tato úmluva platit.

2. Kterákoli strana může kdykoliv později na základě prohlášení adresovaného generálnímu tajemníkovi Rady Evropy rozšířit působnost této úmluvy na jakékoliv území stanovené v tomto prohlášení, za jehož mezinárodní vztahy je odpovědná nebo jehož jménem je oprávněna přijímat závazky. Tato úmluva vstoupí pro toto území v platnost první den měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců po datu přijetí tohoto prohlášení generálním tajemníkem.

3. Veškerá prohlášení učiněná podle dvou předcházejících odstavců ve vztahu k jakémukoli území mohou

the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 25 – Reservations

No reservation may be made in respect of any provision of this Convention.

Article 26 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 27 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any State signatory, any State Party, the European Community, to any State invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 22 and to any State invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 23 of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 22 and 23;
- d any amendment adopted in accordance with Article 21 and the date on which such an amendment enters into force;
- e any declaration made under the provisions of Article 18;
- f any denunciation made in pursuance of the provisions of Article 26;
- g any other act, notification or communication, in particular relating to Articles 10 and 11 of this Convention.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 15th day of May 2003, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, to the European Community and to any State invited to accede to this Convention.

být vzata zpět na základě oznámení zaslaného generálnímu tajemníkovi. Toto zpětvzetí se stane účinným první den měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu přijetí tohoto oznámení generálním tajemníkem.

Článek 25 – Výhrady

Vůči žádnému ustanovení Úmluvy nelze učinit výhradu.

Článek 26 – Výpověď

1. Každá smluvní strana může kdykoliv tuto úmluvu vypovědět prostřednictvím oznámení zaslaného generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

2. Tato výpověď nabude účinnosti první den měsíce následujícího po uplynutí období tří měsíců po datu přijetí oznámení generálním tajemníkem.

Článek 27 – Oznámení

Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady Evropy, všem signatářským státům, všem smluvním státům, Evropskému společenství, všem státům vyzvaným k podpisu této úmluvy v souladu s ustanoveními článku 22 a všem státům vyzvaným k přistoupení k této úmluvě v souladu s ustanoveními článku 23:

- a) veškeré podpisy;
- b) uložení ratifikačních listin, listin o přijetí, souhlasu či přistoupení;
- c) datum platnosti této úmluvy v souladu s články 22 a 23;
- d) změny přijaté v souladu s článkem 21 a datum vstupu dané změny v platnost;
- e) veškerá prohlášení učiněná podle ustanovení článku 18;
- f) veškeré výpovědi podle ustanovení článku 26;
- g) veškeré další úkony, oznámení či sdělení, které se především vztahují k článkům 10 a 11 této úmluvy.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto úmluvu.

Dáno ve Štrasburku dne 15. května 2003 v jazyce francouzském a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie každému členskému státu Rady Evropy, nečlenským státům, které se účastnily vypracování této úmluvy, Evropskému společenství a každému státu, který byl vyzván, aby k této úmluvě přistoupil.

92

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 6. května 2004 byla v Budapešti podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Maďarské republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a dokladů o vědeckých hodnostech a titulech vydávaných v České republice a v Maďarské republice.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Dohodu ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 14 dne 9. června 2005.

Podle článku 13 dnem vstupu této Dohody v platnost pozbyla ve vztazích mezi Českou republikou a Maďarskou republikou platnosti Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a dokladů o vědeckých hodnostech a titulech vydávaných v Československé socialistické republice a v Maďarské lidové republice, podepsaná v Praze dne 11. října 1989 a vyhlášená pod č. 327/1990 Sb.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Maďarské republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a dokladů o vědeckých hodnostech a titulech vydávaných v České republice a v Maďarské republice

Vláda České republiky a vláda Maďarské republiky (dále jen „smluvní strany“)

v zájmu upevnění a dalšího rozvoje mnohostranných vzdělávacích a kulturních vztahů obou států,
k podpoře a zvýšení mobility žáků a studentů,

v souladu s Úmluvou o uznávání kvalifikací týkajících se vysokoškolského vzdělávání v evropském regionu podepsanou v Lisabonu dne 11. dubna 1997,

vzhledem k úspěchům dosaženým členskými státy Rady Evropy a UNESCO ve věci harmonizace mezinárodní výměny studentů a vysokoškolských pedagogů, dále

vzhledem k Evropskou unií podporovanému úmyslu dvoustranného a multilaterálního uznání, respektive průhlednosti průmyslových, zemědělských, obchodních a jiných odborných kvalifikací,

v zájmu dosažení cílů vyjádřených ve Společném prohlášení ministrů školství evropských států na setkání v Boloni dne 19. června 1999 a v Komuniké ze setkání evropských ministrů zodpovědných za vysoké školství podepsaném v Praze dne 19. května 2001

se dohodly takto:

Článek 1

Vysvědčení prokazující dosažení základního vzdělání vydaná v České republice a vysvědčení prokazující ukončení osmého ročníku základní školy vydaná v Maďarské republice („általános iskolai bizonyítvány“) jsou rovnocenná a opravňují ucházet se o přijetí ke studiu na střední škole ve státě druhé smluvní strany.

Článek 2

Státem uznané doklady o získání odborného vzdělání vydané v České republice a vysvědčení o získání státem uznané odborné kvalifikace vydaná v Maďarské republice jsou rovnocenné, pokud doba odborné přípravy a její obsah jsou totožné nebo ve značné míře podobné.

Článek 3

(1) Maturitní vysvědčení vydaná v České republice a maturitní vysvědčení vydaná v Maďarské republice („érettségi bizonyítvány“) jsou rovnocenná a opravňují ucházet se o přijetí ke studiu na vysoké škole ve státě druhé smluvní strany.

(2) Maturitní vysvědčení vydaná v České republice opravňují ucházet se také o přijetí ke studiu v rámci akreditovaného vyššího odborného vzdělávání ve školském systému Maďarské republiky. Maturitní vysvědčení vydaná v Maďarské republice opravňují ucházet se také o přijetí ke studiu na vyšší odborné škole v České republice.

(3) Vysvědčení o absolutoriu a diplom absolventa konzervatoře vydaná v České republice opravňují ucházet se o přijetí ke studiu do odpovídajících studijních programů v oblasti umění na vysokých školách v Maďarské republice. Vysvědčení vydaná na uměleckých středních odborných školách prokazující ukončení odborného uměleckého vzdělání v Maďarské republice opravňují ucházet se o přijetí ke studiu do odpovídajících studijních programů v oblasti umění na vysokých školách v České republice.

Článek 4

Vysvědčení o absolutoriu a diplom absolventa vyšší odborné školy vydané v České republice a vysvědčení prokazující ukončení akreditovaného vyššího odborného vzdělání ve školském systému vydaná v Maďarské republice jsou rovnocenné, pokud doba odborné přípravy a její obsah jsou totožné nebo ve značné míře podobné.

Článek 5

(1) Částečné vzdělání absolvované na státem uznaných základních školách, středních školách a vyšších odborných školách v České republice a částečné vzdělání absolvované v institucích veřejného školství v Maďarské republice se mohou na žádost žáka nebo jeho zákonného zástupce vzájemně započítat a uznat. Rozsah započítatelné části vzdělání posuzuje ta škola, na kterou se žádost podává.

(2) Dílčí studia absolvovaná na státem uznaných vysokých školách v České republice, respektive v Maďarské republice se mohou na žádost studenta vzájemně započítat a uznat jako studijní doba, respektive studijní výkon (kredit, zkouška). Rovnocennost studia posuzuje ta vysoká škola, na kterou se žádost podává.

Článek 6

(1) Státem uznané diplomy vydané v České republice po ukončení studia v bakalářském studijním programu jsou rovnocenné se státem uznanými vysokoškolskými diplomy („főiskolai oklevél“) vydanými v Maďarské republice.

(2) Státem uznané diplomy vydané v České republice po ukončení studia na vysoké škole v magisterském studijním programu jsou rovnocenné se státem uznanými diplomy („egyetemi oklevél“) vydanými v Maďarské republice po ukončení univerzitního studia.

(3) Státem uznané diplomy prokazující vykonání státní rigorózní zkoušky po ukončení studia v magisterském studijním programu vydané v České republice jsou rovnocenné se státem uznanými diplomy získanými dalším odborným univerzitním studiem v Maďarské republice.

(4) Státem uznané diplomy vydané v České republice vysokými školami po ukončení studia v doktorském studijním programu (ve zkratce „Ph.D.“ a „Th.D.“) jsou rovnocenné se státem uznanými doktorskými diplomy prokazujícími vědeckou hodnotu (ve zkratce „PhD“ a „DLA“) vydanými univerzitami Maďarské republiky.

Článek 7

Ustanovení článku 6 se nevztahují na uznání odborných kvalifikací, které probíhá podle vnitrostátních právních předpisů smluvních stran.

Článek 8

Tituly a vědecké hodnosti přiznané ve státě jedné smluvní strany mohou absolventi užívat ve státě druhé smluvní strany pod jejich původním názvem bez uvedení instituce, která hodnost udělila.

Článek 9

Smluvní strany budou rozvíjet vzájemnou spolupráci podle této Dohody v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy.

Článek 10

(1) Smluvní strany se budou vzájemně informovat o změnách ve vzdělávacích soustavách svých států a budou si vyměňovat všeobecně používané vzory dokladů prokazujících vzdělání od základní školy do úrovně vyššího odborného vzdělání včetně, uvedených v této Dohodě.

(2) Pokud dojde ke změně vnitrostátních právních předpisů smluvních stran, zahájí smluvní strany jednání o případných změnách této Dohody.

Článek 11

(1) Na žádost kterékoliv smluvní strany se uskuteční setkání skupin expertů jmenovaných ministry školství států smluvních stran.

(2) Smluvní strany si dále v termínu do 31. srpna každého roku vzájemně poskytnou přehled státem uznaných institucí, které jsou součástí vysokoškolského vzdělávacího systému. Každá ze smluvních stran zajistí přístup k těmto informacím druhé smluvní straně. V případě významných změn se smluvní strany budou o těchto změnách neprodleně vzájemně informovat.

Článek 12

Doklady o udělení vědeckých hodností „kandidát věd“ a „doktor věd“ vydané na území států smluvních stran se uznávají za rovnocenné.

Článek 13

Dnem vstupu této Dohody v platnost pozbude ve vztazích mezi Českou republikou a Maďarskou republikou platnosti Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a dokladů o vědeckých hodnostech a titulech, vydávaných v Československé socialistické republice a v Maďarské lidové republice, podepsaná v Praze dne 11. října 1989.

Článek 14

Tato Dohoda podléhá schválení v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních stran a vstoupí v platnost dnem, kdy si smluvní strany písemně oznámí, že byly splněny podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy pro vstup této Dohody v platnost.

Článek 15

Tato Dohoda se sjednává na dobu neurčitou, avšak každá ze smluvních stran ji může písemně vypovědět. V takovém případě platnost této Dohody skončí uplynutím 12 měsíců ode dne doručení oznámení o výpovědi druhé smluvní straně.

Dáno v Budapešti dne 6. května 2004 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a maďarském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu České republiky

Mgr. Václav Pícl v. r.

1. náměstek ministryně
školství, mládeže
a tělovýchovy

Za vládu Maďarské republiky

Péter Medgyes v. r.

státní tajemník
Ministerstva školství

93

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 11. října 2004 byly v Praze podepsány Dohoda o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu a Ujednání mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu k Dohodě o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Dohodu ratifikoval.

Dohoda vstupuje v platnost na základě svého článku 14 odst. 1 dne 1. září 2005. Ujednání vstupuje v platnost na základě svého článku 3 odst. 1 současně s Dohodou.

Novozélandská strana Dohodu a Ujednání předběžně prováděla v souladu s článkem 14 odst. 2 Dohody od 1. března 2005.

Počínaje dnem 1. července 2005 zvýšila novozélandská strana jednostranně počet pracovních víz (článek 1 odst. 2 Ujednání), která jsou na základě Dohody vydávána občanům České republiky, ze 100 na 1000.

Česká znění Dohody a Ujednání se vyhlášují současně.

DOHODA
o programu pracovní dovolené
mezi
vládou České republiky
a
vládou Nového Zélandu

Vláda České republiky

a

vláda Nového Zélandu

(dále jen „strany“)

se ohledně provádění programu pracovní dovolené („Program“) mezi oběma státy dohodly takto:

Povinnosti novozélandské strany

Článek 1

Novozélandská strana vydá, s výhradou článku 2, prostřednictvím vízového úřadu na žádost občana České republiky pracovní vízum použitelné po dobu jednoho roku od data vydání jakékoliv osobě splňující všechny následující požadavky:

- (a) je občanem České republiky s trvalým pobytem v České republice v době podání žádosti;
- (b) uspokojivě vysvětlí vízovému úředníkovi, že jejím prvotním zájmem je strávit dovolenou na Novém Zélandě s tím, že zaměstnání zde bude spíše vedlejším než hlavním účelem pobytu;
- (c) je v době podání žádosti ve věku mezi osmnácti (18) a třiceti (30) lety včetně;
- (d) nedoprovázejí ji děti;
- (e) je držitelem platného cestovního pasu České republiky;
- (f) má zpáteční jízdenku či dostatečné prostředky k zakoupení takové jízdenky;
- (g) má podle posouzení příslušných úřadů dostatečné prostředky k úhradě životních nákladů po dobu pobytu na Novém Zélandě;
- (h) zaplatí předepsaný poplatek za žádost o pracovní vízum;
- (i) souhlasí s tím, že bude mít po celou dobu svého pobytu na Novém Zélandě platné zdravotní pojištění a sdružené pojištění pro případ hospitalizace; a
- (j) splní veškeré zdravotní požadavky pro vstup na území Nového Zélandu.

Článek 2

Novozélandská strana každoročně vydá občanům České republiky pracovní víza uvedená v článku 1 až do počtu stanoveného v samostatném ujednání sjednaném stranami za tímto účelem.

Článek 3

S výhradou článku 2 udělí novozélandská strana občanovi České republiky bezplatně pracovní povolení, pokud má pracovní vízum vydané podle článku 1 a splňuje všechny požadavky uvedené v článku 1. Pracovní povolení bude takové osobě uděleno při jejím příjezdu na Nový Zéland a bude platné po dobu nejvýše jednoho roku od data vstupu na území Nového Zélandu.

Článek 4

Každý občan České republiky, který vstoupil na území Nového Zélandu na základě této dohody, je povinen dodržovat právní předpisy Nového Zélandu a podmínky Programu. Účastníci Programu nemají povoleno být během svého pobytu trvale zaměstnání a nesmí během svého pobytu pracovat pro téhož zaměstnavatele déle než tři měsíce. Během svého pobytu na Novém Zélandu se mohou zapsat do jednoho nejvýše tříměsíčního vzdělávacího či studijního kurzu.

Povinnosti české strany

Článek 5

Česká strana vydá, s výhradou článku 6, prostřednictvím vízového úřadu na žádost občana Nového Zélandu dlouhodobé vízum, použitelné po dobu 1 roku od data vydání, jakékoliv osobě splňující všechny následující požadavky:

- (a) je občanem Nového Zélandu s trvalým pobytem na Novém Zélandu;
- (b) hodlá strávit dovolenou v České republice s tím, že zaměstnání zde bude spíše vedlejším než hlavním účelem pobytu;
- (c) je v době podání žádosti ve věku mezi osmnácti (18) a třiceti (30) lety včetně;
- (d) nedoprovázejí ji děti;
- (e) je držitelem platného novozélandského cestovního pasu;
- (f) má zpáteční jízdenku či dostatečné prostředky k zakoupení takové jízdenky;
- (g) má podle posouzení příslušných úřadů dostatečné prostředky k úhradě životních nákladů po dobu pobytu v České republice;
- (h) předloží podepsané prohlášení o tom, že nikdy nebyla odsouzena pro trestný čin na Novém Zélandu;
- (i) předloží 2 fotografie;
- (j) zaplatí předepsaný poplatek za udělení víza;
- (k) předloží doklad o zdravotním pojištění v rozsahu stanoveném vnitrostátním právem České republiky; a
- (l) splní veškeré zdravotní požadavky nezbytné pro vstup na území České republiky.

Článek 6

Česká strana každoročně vydá občanům Nového Zélandu víza uvedená v článku 5 až do počtu stanoveného v samostatném ujednání sjednaném stranami za tímto účelem.

Článek 7

Každý občan Nového Zélandu, kterému bylo uděleno vízum podle článku 5 a splňuje všechny požadavky uvedené v článku 5, může v průběhu svého pobytu na území České republiky být zaměstnán bez pracovního povolení po dobu nejvýše jednoho roku.

Článek 8

Každý občan Nového Zélandu, který vstoupil na území České republiky na základě této dohody je povinen dodržovat právní předpisy České republiky a podmínky Programu. Účastníci Programu nemají povoleno být během svého pobytu trvale zaměstnání a nesmí během svého pobytu pracovat pro téhož zaměstnavatele déle než tři měsíce. Během svého pobytu v České republice se mohou zapsat do jednoho nejvýše tříměsíčního vzdělávacího či studijního kurzu.

Obecná ustanovení

Článek 9

Platnost víza vydaného v rámci Programu není možné prodloužit a vízum není možné vydat opakovaně téže osobě.

Článek 10

1. Každá ze stran může odmítnout jakoukoliv konkrétní žádost, kterou obdrží.
2. Každá ze stran může v souladu se svým právním řádem odeprít vstup na své území jakékoliv osobě účastníci se Programu, kterou by považovala za nežádoucí, či vyhostit ze země jakoukoliv takovou osobu, které byl povolen vstup na základě této dohody.

Článek 11

Příslušné orgány obou stran budou vydávat příslušná víza a pracovní povolení bez zbytečného prodlení. Strany si navzájem diplomatickou cestou oznámí administrativní postupy a podmínky související s prováděním Dohody. Strany se budou vzájemně informovat o relevantních změnách svých příslušných právních předpisů souvisejících s prováděním Dohody.

Článek 12

Kterákoliv ze stran může dočasně pozastavit provádění této dohody, úplně či částečně, z důvodů veřejné

bezpečnosti, veřejného pořádku, veřejného zdraví, při nebezpečí přistěhovalectví nebo za účelem řešení závažných porušení rovnováhy na trhu práce. Jakékoliv takové pozastavení a datum nabytí jeho účinnosti bude druhé straně oznámeno diplomatickou cestou.

Článek 13

1. Každá ze stran si může kdykoliv diplomatickou cestou vyžádat konzultace týkající se výkladu nebo provádění ustanovení této dohody, včetně jakýchkoliv otázek, vztahujících se k možné neslučitelnosti jakýchkoli změn jejich příslušných právních předpisů, nebo administrativních postupů a podmínek s ustanoveními této dohody, nebo týkající se jakýchkoliv návrhů změn této dohody. Druhá strana odpoví na takovou žádost do 60 dní.

2. Dohoda bude přezkoumána po uplynutí dvou (2) let od data jejího vstupu v platnost a poté na žádost kterékoliv ze stran.

Článek 14

1. Každá ze stran oznámí druhé straně písemně diplomatickou cestou splnění vnitrostátních právních podmínek nezbytných pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost prvního dne třetího měsíce následujícího po obdržení pozdějšího z oznámení.

2. Každá strana může oznámit druhé straně své rozhodnutí předběžně provádět Dohodu až do splnění podmínek uvedených v odstavci 1.

3. Každá strana může ukončit platnost této dohody na základě výpovědi, oznámené druhé straně písemně diplomatickou cestou, s tříměsíční výpovědní lhůtou. V případě ukončení platnosti se ustanovení této dohody budou nadále aplikovat na osoby, kterým již bylo vydáno vízum na základě Dohody až do skončení platnosti víza v každém jednotlivém případě.

Dáno v Praze dne 11. října 2004 ve dvou původních vyhotoveních, v jazyce českém a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu České republiky
PhDr. Petr Kolář v. r.
náměstek ministra zahraničních věcí

Za vládu Nového Zélandu
Peter William Hamilton v. r.
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec

UJEDNÁNÍ**mezi****vládou České republiky****a****vládou Nového Zélandu****k****Dohodě o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu**

Vláda České republiky

a

vláda Nového Zélandu

(dále jen „účastníci“)

se na základě Dohody o programu pracovní dovolené mezi vládou České republiky a vládou Nového Zélandu, podepsané v Praze dne 11. října 2004, (dále jen „Dohoda“) dohodly takto:

Článek 1

1. Český účastník vydá občanům Nového Zélandu při splnění podmínek Dohody víza do celkového počtu 100 v jednom kalendářním roce.

2. Novozélandský účastník vydá občanům České republiky při splnění podmínek Dohody pracovní víza do celkového počtu 100 v jednom kalendářním roce.

Článek 2

Účastníci mohou kdykoli výměnou diplomatických nót dohodnout jiný počet víz, která mohou být v jednom kalendářním roce vydána podle Dohody.

Článek 3

1. Toto ujednání vstupuje v platnost dnem podpisu, nejdříve však dnem, kdy vstoupí v platnost Dohoda.

2. Platnost tohoto ujednání skončí společně s platností Dohody.

Dáno v Praze dne 11. října 2004 ve dvou původních vyhotoveních, v jazyce českém a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu České republiky

PhDr. Petr Kolář v. r.

náměstek ministra zahraničních věcí

Za vládu Nového Zélandu

Peter William Hamilton v. r.

mimořádný a zplnomocněný velvyslanec

ISSN 1801-0393

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: 974 832 341 a 974 833 502, fax: 974 833 502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 519 305 161, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2005 činí 1500,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 207, 519 205 207, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 179, 519 305 179, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavián Kocián, Příkop 6, tel.: 545 175 080; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 519 322 132, fax: 519 370 036; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** Donáška tisku, V Hájích 6; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9, Jana Honková – YAHOO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslech 516 205 174, 519 305 174. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.